

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn

SSA Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku L. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
o wysokość świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 stycznia 2006 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w P.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił kasację (skargę kasacyjną) przyjmując, że rzeczywista wartość przedmiotu zaskarżenia jest niż 10 tys. zł.

W sprawie wnioskodawca L. K. po uzyskaniu emerytury domagał się jeszcze obliczenia jej podstawy z uwzględnieniem jego zarobków w Niemczech w latach 1981-85. Pozwany organ rentowy kolejną decyzją z dnia 14.10.2002r. odmówił żądaniu z tego względu, że składki na ubezpieczenie nie były płacone w Polsce. Sąd Okręgowy i Apelacyjny decyzję pozwanego uznawały za prawidłową przyjmując, że skoro wnioskodawca nie opłacił składek w polskiej instytucji

ubezpieczeniowej to zarobki osiągnięte w Niemczech nie wchodzą do podstawy wymiaru świadczenia.

Na wezwanie do uzupełnienia skargi kasacyjnej o wartość przedmiotu zaskarżenia pełnomocnik wnioskodawcy oznaczył ją na kwotę 10.800 zł podając, że uwzględnienie zarobków wnioskodawcy z lat 1981-85 zwiększyłoby jego emeryturę o ok. 900 zł miesięcznie (art. 22 k.p.c.).

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej stwierdził, że oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest prawidłowe. Nie wystarczy podanie jakiegokolwiek kwoty ale konieczne jest wskazanie sposobu jej obliczenia. Pełnomocnik skarżącego nie przedstawił sposobu wyliczenia kwoty 900 zł, sam wskazując jednocześnie, że kwota ta nie jest dokładna. Przepis art. 398² § 1 k.p.c. ma charakter bezwzględny i wyklucza dowolność przy oznaczaniu wartości przedmiotu zaskarżenia tylko w celu uzyskania dostępu do wniesienia skargi kasacyjnej. Rzeczywista wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10 tys. zł (art. 22 k.p.c.). Uwzględnienie odwołania nie zwiększyłoby świadczenia rocznie o taką kwotę.

W zażaleniu wnioskodawca zarzucił nieuzasadnione kwestionowanie wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia. W szczególności dlatego, że jego zarobki w Niemczech wielokrotnie przekraczały średnie zarobki w Polsce. Wniósł o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można nie zgodzić się z Sądem Apelacyjnym w twierdzeniu, że nie wystarczy podanie dowolnej wartości przedmiotu zaskarżenia i tylko po to, aby uzyskać prawo do wniesienia skargi kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny nie był jednak dalej konsekwentny, gdy stwierdził, że wartość przedmiotu zaskarżenia podlegała sprawdzeniu i według przepisu art. 22 k.p.c. rzeczywista wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10 tys. zł, gdyż z „doświadczenia” wynika, że uwzględnienie odwołania nie skutkowałoby zwiększeniem świadczenia wnioskodawcy o 10 tys. zł rocznie.

Doświadczenie Sądu jest cenną wartością jednak nie jest prawną przesłanką i podstawą do ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Trzeba tu zwrócić uwagę, że jeśli Sąd Apelacyjny zamierzał sprawdzić wartość przedmiotu zaskarżenia to nie mógł poprzestać tylko na wezwaniu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Nie trzeba szerzej uzasadniać, że był to element konieczny skargi kasacyjnej, jednak gdy podana wartość przedmiotu zaskarżenia budziła wątpliwości to winno być przeprowadzone postępowanie w trybie art. 25 k.p.c., którego nie było i brak ten przeniósł się na obecne postępowanie z zażalenia na odrzucenie skargi kasacyjnej.

Zagadnienie wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie majątkowej zawsze ma uchwytne konkretny wymiar, zwłaszcza w sprawie o ponowne obliczenie podstawy emerytury, które oparte jest na algorytmie wynikającym z ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS. W obecnym stanie twierdzeń nie można ocenić czy wartość przedmiotu zaskarżenia rzeczywiście uprawnia do wniesienia skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny nie ustalił tej wartości przy przyjęciu i rozpoznaniu apelacji, nie uczynił tego również w związku z wniesieniem skargi kasacyjnej. Przy takim zaniechaniu brak jest podstaw aby sprawdzenia i ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia dokonywał Sąd Najwyższy.

Z tych względów postanowiono o uchyleniu postanowienia o odrzuceniu kasacji (właściwie skargi kasacyjnej) na mocy art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c.